

Günahlar ve Risâle-i Nur

Günah, cezayı gerektiren amel. Dine aykırı iş. Allah'ın emirlerine uymayan hareket mânâlarını taşımaktadır.¹ Bu dünya misafirhanesine imtihan için gönderilen ve Sultan-ı Ezeli olan Cenâb-ı Hak tarafından yokluk karanlıklarından ziyadar varlık âlemine çıkarılan, bütün mevcudât içinde seçkin olan, emanet-i kübrâyı (kulluk vazifesini) yüklenen ve haşır yoluyla saadet-i ebediyeye müteveccihen hareket eden ve kendisine sermaye olarak verilen kabiliyetlerini geliştirerek saadet-i ebediye yollarını temin için çalışan insanın 2 önündeki en büyük engellerden biri de günahlardır.

Çünkü "İnsan, ahsen-i takvîmde (en mükemmel biçimde) yaratıldığı ve ona gayet câmî (çok kapsamlı) bir istidat verildiği için, esfel-i sâfilînden tâ âlâ-yı illiyyîne, ferşten tâ arşa, zerreden tâ şemse kadar dizilmiş olan makâmâta, meratibe, derecâta, derekâta girebilir ve düşebilir bir meydan-ı imtihana atılmış, nihaysiz sukût (alçalma) ve suuda (yükselmeye) giden iki yol onun önünde açılmış bir mu'cize-i kudret ve netice-i hilkat ve acûbe-i sanat olarak şu dünyaya gönderilmiştir." ³

Bu itibarla, hem sevap hem de günah işlemeye meyilli ve kabiliyetli olan insan, "dehşetli terakkî ve tedennî", yani mânen en yüksek mertebelere çıkacağı gibi, en aşağı derekelere de düşebilir bir durumla karşı karşıyadır. "Yani, ticaret ve memuriyet için, mühim vazifelerle bu dâr-ı imtihan olan dünyaya gönderilen insan"ın ⁴ kendisine ebedî saadeti kazandıracak ticaretini en iyi ve sağlıklı bir şekilde yapabilmesinin önemli şartı, günahlardan kaçınması ve korunmasıdır. Çünkü asrımızın en büyük âlimi ve mânevî hekimi olan Üstad Bediüzzaman Hazretlerinin tesbitiyle "günahlar, hayat-ı ebediyede daimî hastalıklardır; hayat-ı dünyeviyede dahi kalp, vicdan, ruh için mânevî hastalıklardır." ⁵ "İşlediğimiz her bir günah, kafamıza giren her bir şüphe, kalp ve ruhumuza yaralar açar." ⁶ Bu yüzden 'mânen hasta' olan insanın, günahlardan gelen yaralar ve yaralardan hâsıl olan vesveseler, şüpheler--neuzü billâh--mahall-i iman olan bâtın-ı kalbine ilişip imanı zedeler.⁷ Bu 'helâket ve felâket asrı'nda "her cihetle serbestçe insanı saran ve her biri bin yerden gelen ve hücum eden günahlara" ⁸ set çekilmezse, "kalbe işleyip, siyahlandırı siyahlandırı tâ nur-u imanı çıkarıncaya

kadar katılaştırır. Her bir günah içinde küfre gidecek bir yol var. O günah, istiğfar ile çabuk imha edilmezse, kurt değil, belki küçük bir manevi yılan olarak kalbi ısırıyor.” 9

Bu meselede çok büyük bir hassasiyet gösteren Üstad Bediüzzaman Hazretleri, “Şu zamanda bir adamın bir günahı, bir kalmıyor. Bazen büyür, sirayet eder, yüz olur.” 10 ve “Âhırzamanda, bir şahsın hatiât ve günahlarının gayet dehşetli bir yekün teşkil ettiğine dair rivayetler vardır. Şimdi bu zamanda müteaddit esbabını gördük. Müteaddit o vücuhundan radyom ile anlaşıldı ki, o bir tek adam, bir tek kelime ile bir milyon kebâiri birden işler ve milyonlarla insanı dinlettirmekle günahlara sokar” 11 sözleriyle günümüzdeki yoğun günah atmosferini değişik vecheleriyle değerlendirir ve önemli bir başka tehlikeli günah cihetini de şu ifadelerle nazarlara sunar: “Ahırzamanın fitnesinde en dehşetli rolü oynayan, taife-i nisâiye ve onların fitnesi olduğu rivayetlerden anlaşılıyor. Bu zamanda, zındıka dalâleti, İslâmiyet’e karşı muharebesinde, nefis-i emmarenin planıyla, şeytan kumandasına verilen fırkalardan en dehşetlisi, yarım çıplak hanımlardır ki, açık bacağıyla, dehşetli bıçaklarla ehl-i imana taarruz edip saldırıyorlar. Nikâh yolunu kapamaya, fuhuşhane yolunu genişletmeye çalışarak, çocukların nefislerini birden esir edip, kalp ve ruhlarını kebâir ile yaralıyorlar. Belki o kalplerden bir kısmını öldürüyorlar.” 12

Böylesi günah sağanağı karşısında takva zırhına bürünüp, mânevî temizlik cihazı olan istiğfarı devreye sokarak korunmak gereğini belirten Üstad Bediüzzaman Hazretleri, “Ey insan! Senin elinde gayet zayıf, fakat seyyiâtta (günahlarda) ve tahribatta eli gayet uzun ve hasenatta eli gayet kısa cüz’i ihtiyârî namında bir iraden var. O iradenin bir eline duâyı ver ki, silsile-i hasenatın (iyilik ve sevaplar zincirinin) bir meyvesi olan Cennete eli yetişsin ve bir çiçeği olan saadet-i ebediyeye eli uzansın. Diğer eline istiğfarı ver ki, onun eli seyyiâtta kısalsın ve o şecere-i mel’unenin bir meyvesi olan zakkum-u cehennemeye yetişmesin.” 13 ifadesiyle kurtuluş çaresini gösterip; “Böyle zamanlarda binler günahın tehâcümünde bir tek içtinap, az bir amel ile yüzer günahın terkiyle, yüzer vacip işlenmiş olur. Elbette takva ile ve niyet-i içtinap ile yüzer amel-i salih işlemiş hükmündedir.” 14 sözleriyle de günahlardan kaçınmanın hem takva, hem de amel-i salih gibi vacip olan büyük sevaplar kazandırdığını belirtmektedir.

“Bu müthiş zamanda ve dehşetli düşmanlar mukabilinde ve şiddetli tazyikat karşısında ve savletli bid’alar, dalâletler içerisinde” 15 “insanın en mühim meselesi olan cehennemden kurtulmak” 16 mücadelesinde günahların kaynağı olan şeytanın desiselerine kapılmamak gerekmektedir. Çünkü “insandaki nefis ise, şeytanı her vakit dinler. Kuvve-i şeheviye ve gadabiye (şehvet ve öfke duygusu) ise şeytanın desiselerine hem kâbile (alıcı), hem nâkile (nakledici) iki cihaz hükmündedirler” 17; “şeytanlar, tahribat cihetinde sevk ettikleri için az bir amel ile çok şerleri yaparlar” 18; “çünkü tevehhüm ve heves ve his, ileriye görmüyor, belki inkâr ediyorlar. Nefis dahi yardım etse, mahall-i iman olan kalp ve akıl susarlar, mağlup oluyorlar” 19 ve böylece günahlara kapı açılıyor. “İşte bunun içindir ki, Cenâb-ı Hakk’ın Gafur, Rahîm gibi iki ismi, tecelli-i azamla ehl-i imana teveccüh ediyor. Ve Kur’ân-ı Hâkim’de peygamberlere en mühim ihsanı mağfiret (Allah’ın affetmesi) olduğunu gösteriyor ve onları istiğfar etmeye (Allah’tan af dilemeye) dâvet ediyor.” 20

Her iki hayatımızın lezzeti, zevki ve selâmeti için, hayatımızı iman ile hayatlandırıp, farzlar ile süsleyip ve günahlardan çekinip muhafaza etmek için, en güzel ve tesirli “Kur’ânî bir rehber ve bir mürşid-i ekmel olacak bir eser, bu zamanda Üstad Bediüzzaman Said Nursî’nin Risâle-i Nur eserleri” 21 olduğu açık ve tartışılmazdır. Çünkü Risâle-i Nur “Şu zamanın yaralarına en münasip bir ilâç, bir merhem ve zulûmâtın tehacümâtına maruz heyet-i İslâmiyeye en nafi bir nur ve dalâlet vadilerinde hayrete düşenler için en doğru bir rehberdir.” 22

“Üstad Bediüzzaman Hazretleri, beşeri Risâle-i Nur’la sefahat ve dalâletten kurtarıırken, korku ve dehşet vermek tarzını takip etmiyor. Gayr-i meşrû bir lezzetin içinde yüz elemi gösterip, hissi mağlûp ediyor. Kalp ve ruhu hissiyâta mağlûp olmaktan muhafaza ediyor.” 23

Evet, kalp ve ruhu hissiyâta mağlûp olmaktan kurtarıp, nefsi musahhar eden Risâle-i Nur gibi tesirli bir esere her zaman ihtiyaç vardır. Çünkü “günahları işlemek his ve hevesin ve vehmin galebesiyle akıl ve kalbin mağlûbiyetinden ileri gelmektedir.” 24 Bu mağlubiyeti galibiyete çevirmek, yani kalp ve ruhun daire-i hayatına çıkmak için “Risâle-i Nur’u dikkat ve tefekkürle okumak nimet-i uzmâsı” 25 vesilesiyle bir an evvel “kat’î ilâç ve kat’î şifâ verici bir tiryak olan iman ilâcını” 26 elde etmek gerekmektedir.

Dipnotlar:

- 1- Yeni Lûgat, s. 308,
- 2- İsharatü’l-İ’caz, s. 29,
- 3- Sözler, s.509,
- 4- Mektubat, s. 384,
- 5- Lem’alar, s. 478,

- 6- age, s. 21,
- 7-age., s. 21,
- 8- Kastamonu Lâhikası, s. 123,
- 9- Lem'alar, s. 21,
- 10- Tarihçe-i Hayat, s. 155,
- 11- Kastamonu Lâhikası, s. 86,
- 12- Gençlik Rehberi, s. 60,
- 13- Sözler, s. 761,
- 14- Kastamonu Lâhikası, s. 205,
- 15- Lem'alar, s. 390, 16- Şuâlar, s. 365,
- 17- Lem'alar, s. 215,
- 18- Age., s. 222,
- 19- Age., s. 220,
- 20-Age., s. 215,
- 21- Sözler, s. 1218,
- 22- Mektubât, s. 41,
- 23- Sözler, s. 1242,
- 24- Lem'alar, s. 220,
- 25- Asa-yı Musa, s. 418,
- 26- Lem'alar, s. 478.